

hør formindskes betydelig. Jeg skal ikke nægte, at det har forbausset mig at høre de Udtalelser, der i denne Henseende ere fremkomne fra den ærede Landstingsmand, jeg betegnede som en Undtagelse. Han gik meget langt tilbage i Tiden, men dog ikke saa langt tilbage som forleden Dag, da han gik tilbage endog til Katholicismens Tid; thi hvis det havde været Tilfældet nu, er jeg bange for, at vi, som ville indskrænke dette Jordtilliggende, vare blevne lyfte i Van. Den ærede Landstingsmand fremstillede sig i mine Tanker med en meget prophetisk Gave, idet han antydede, at den Værdi, der nu var ringe, vilde blive langt større om 50 Aar; men jeg skal ikke forfølge dette Spørgsmaal videre. Spørgsmaalet er egentlig her, hvormed Jordtilliggende der behøves til Præstegaardene, og den ærede Minister yttrede, at i saa Henseende var Geistligheden den bedste Dommer. Jeg vil ogsaa paa en Maade give den ærede Minister Ret deri; men naar man seer hen til, at Præstegaardsjorderne paa mange Steder ere bortforpagtede, saa viser dette jo ligefrem, at mange Præster ikke ønske selv at beholde saa store Jorder. Jeg slutter mig ganske til Forslaget under Nr. 59 b, og til hvad der i saa Henseende er udtalt af den ærede Forslagsstiller. Hvad derimod angaaer Forslaget under Nr. 59 a, der er stillet af den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer), modtværende han det saaledes, at det vilde være saavel i Menighedens som i Præstens Interesse, naar der var saa megen Jord, at der kunde holdes 6 à 8 Røer og flere Heste; han begrundede denne Interesse ved, at Præsterne derved vilde være istand til at vise en vis Gjæstfrihed. Saavidt jeg har opfattet Ministerens Udtalelse ved Sagens Forelæggelse, skal Præstegaardsavlingen ikke være nogen egentlig Indtægt for Præsten; men Hensigten dermed skulde være, at Præsten kunde forskaffe sig de nødvendige Producter. Den ærede Landstingsmand, der sidder ligeoverfor mig (F. Nielsen), gik langt videre med Hensyn til, hvor megen Jord der behøvedes, saa vidt, at det næsten var umuligt at følge ham, idet han meente, at Præsten burde have saa rigelige Befordringsmidler, at han med egen Befordring

kunde kjøre omkring til de Fattige og Syge i Sognet; men vi have jo den Erfaring, at mange Præster, som have stort Jordtilliggende, i saadanne Tilfælde nægte at kjøre med egen Befordring. Jeg troer, at 6 Røer, saaledes som foreslaaet, vilde være tilstrækkelige til at skaffe Præsten de Begvemmeligheder, der ere nødvendige til hans Huusholdning; men jeg skal indbrømme, at man i saa Henseende maa tage Hensyn til de locale Forhold. Seer man nemlig hen til Hesteholdet og Kjøholdet i deres indbyrdes Forhold, vil dette vise sig meget forskjelligt. Medens saaledes i Sjælland 3 Røer vilde svare til 1 Hest, er dette ikke Tilfældet paa Derne; i Thyen f. Ex. vilde omtrent 1½ Ko svare til 1 Hest, og paa Volland-Falster vil 1 Ko svare til 1 Hest; og det er formodentlig dette Hensyn, der har foranlediget den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer) til at stille sit Forslag. Den ærede Forslagsstiller, saavel som den ærede Landstingsmand, der sidder ligeoverfor mig, have udtalt, at det vilde være umuligt at drive Avlingen med 2 Heste; hvis dette er saa, troer jeg, at det snarere kunde tale for, at Avlingen blev mere indskrænket. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale Thinget at stemme for det Forslag, der er stillet af den ærede 5te Landstingsmand for 7de Kreds (Skeel).

M. P. Bruun: Den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen) udtalte sig med megen Varme og Styrke imod det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag under Nr. 60. Jeg kan meget vel forstaae, at det ærede Medlem efter hans Betragtning af Forholdet med en saadan Varme kan tage sig af dette Spørgsmaal, og jeg skal for mit Vedkommende meget villig staa mig i, at det ikke var uden en vis Bitterhed, at det skete. Jeg maa derhos sige, at det næsten forekom mig, som om det ærede Medlem i sin Varme glemte, hvad der dog egentlig er Grunden til, at Præsten paa Landet har Avling; Grunden dertil er netop den, at han er Præst paa Landet og ikke, at han er Præst; han har Avlingen, fordi han boer ude paa Landet. Det forekommer mig næsten, som om det ærede Medlem tog Sagen saaledes, som om Præstens Hovedbestjæftigelse og Tanke